

- 3) Vai LESD 20. pantā paredzētajām uzturēšanās tiesībām, kas pēc būtības ir pakārtotas atkarības attiecību pastāvēšanai starp trešās valsts valstspiederīgo un Savienības pilsoni un līdz ar to ir galīgas, ir pagaidu raksturs?
- 4) Ja uzturēšanās tiesībām saskaņā ar LESD 20. pantu ir pagaidu raksturs: vai direktīvas 3. panta 2. punkta e) apakšpunkts [šajā gadījumā] ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ir pretrunā valsts tiesiskajam regulējumam, saskaņā ar kuru tikai pastāvīgās uzturēšanās atļaujas, kas ir paredzētas valsts tiesību aktos, tiek izslēgtas no pastāvīgā iedzīvotāja statusa iegūšanas direktīvas izpratnē?

(¹) Padomes Direktīva 2003/109/EK (2003. gada 25. novembris) par to trešo valstu pilsoņu statusu, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji (OV 2004, L 16, 44. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2020. gada 23. novembrī Arkadiusz Kaminski iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2020. gada 23. septembra spriedumu lietā T-677/19 Polfarmex/EUIPO – Kaminski

(Lieta C-626/20 P)

(2021/C 128/10)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Arkadiusz Kaminski (pārstāvji: E. Pijewska, M. Mazurek, W. Trybowski, radcowie prawni)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs, Polfarmex S.A.

Ar 2021. gada 28. janvāra rīkojumu Tiesa (apelācijas sūdzību pieļaujamības vērtējuma palāta) atzina apelācijas sūdzību par nepieļaujamu un piesprieda Arkadiusz Kaminski kungam pašam segt savus tiesāšanās izdevumus.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 7. decembrī iesniedza Rechtbank Amsterdam (Nīderlande) – Eiropas apcietināšanas orderis pret X; pretējā puse procesā: Openbaar Ministerie

(Lieta C-665/20)

(2021/C 128/11)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank Amsterdam

Pamatlietas puses

Eiropas apcietināšanas orderis pret X

Pretējā puse procesā: Openbaar Ministerie

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Pamatlēmuma 2002/584/TI (¹) 4. panta 5. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja dalībvalsts nolemj transponēt šo tiesību normu valsts tiesībās, izpildes tiesu iestādei ir jābūt zināmāi novērtējuma brīvībai attiecībā uz jautājumu, vai Eiropas apcietināšanas ordera izpilde ir jāatsaka?
- 2) Vai Pamatlēmuma 2002/584/TI 4. panta 5. punktā lietotais jēdziens “tās pašas darbības” ir jāinterpretē tāpat kā šī pamatlēmuma 3. panta 2. punktā, un, ja tas tā nav, kā šis jēdziens ir jāinterpretē pirmajā minētajā tiesību normā?

- 3) Vai Pamatlēmuma 2002/584/TI 4. panta 5. punktā paredzētais nosacījums, ka “ja ir piespriests sods, tad tas ir izciests [...] vai to vairs nevar izpildīt saskaņā ar notiesāšanas valsts tiesībām”, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas attiecas uz situāciju, kurā pieprasītā persona attiecībā uz tām pašām darbībām ir galīgi notiesāta ar brīvības atņemšanas sodu, kuru tā daļēji ir izcietusi notiesāšanas valstī, un no kura turklāt viņu ir atbrīvojuši šis valsts iestāde, kas nav tiesu iestāde, vispārēja apzēlošanas pasākuma ietvaros, kurš attiecas arī uz notiesātām personām, kuras, kā pieprasītā persona, ir izdarījušas smagus noziegumus, un kurš nav balstīts uz racionāliem krimināltiesiskās politikas apsvērumiem?

(¹) Padomes pamatlēmums (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm (OV 2002, L 190, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 10. decembrī iesniedza *Cour constitutionnelle* (Beļģija) – *Airbnb Ireland UC/Région de Bruxelles-Capitale*

(Lieta C-674/20)

(2021/C 128/12)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour constitutionnelle

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Airbnb Ireland UC*

Atbildētājs: *Région de Bruxelles-Capitale*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/31/EK (2000. gada 8. jūnijs) par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (¹) 1. panta 5. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts tiesību akti, ar kuru starpniecības pakalpojumu sniedzējiem, kuri, izmantojami elektronisko platformu, par samaksu ļauj sazināties potenciālajiem īrniekiem un profesionāliem vai neprofesionāliem izīrētājiem, lai piedāvātu īstermiņa izmītināšanas pakalpojumus, ir noteikts pienākums, kura neizpildes gadījumā piemēro administratīvo sodu, pēc nodokļu administrācijas rakstiska pieprasījuma paziņot “informāciju par operatoru un iestāžu, kas piedāvā naktsmītnes tūristiem, koordinātas, kā arī izmantoto nakšu skaitu un ekspluatēto vienību skaitu par iepriekšējo gadu”, lai identificētu personas, kurām ir jāmaksā reģionālais nodoklis par tūristu izmītināšanas uzņēmumiem un to apliekamos ienākumus, ietilpst “nodokļu aplikšanas jomā” un tāpēc tie ir jāuzskata par izslēgtiem no šīs direktīvas piemērošanas jomas?
- 2) Apstiprinošas atbildes gadījumā uz pirmo jautājumu, vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/123/EK (2006. gada 12. decembris) par pakalpojumiem iekšējā tirgū (²) 1.–3. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka šī direktīva ir piemērojama tādiem valsts tiesību aktiem kā pirmajā prejudiciālajā jautājumā minētajiem? Attiecīgā gadījumā, vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 56. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ir piemērojams šāda veida tiesību aktiem?
- 3) Vai Direktīvas 2000/31 15. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ir piemērojams pirmajā prejudiciālajā jautājumā aprakstītajiem valsts tiesību aktiem un ka ar to tiek atļauti šādi tiesību akti?

(¹) OV 2000, L 178, 1. lpp.

(²) OV 2006, L 376, 36. lpp.